

Alehn Döpche loofe gäng öbber.

Wan m'r Hädde (Hätte ich zc.) fänk, dan es et Weld
rahr.

Flöcke Löck (auch Hüblöck) es fehne Äffel bedehnt.

Fätt Schwemp borve.

Wä met Bääch ömgeet, dä beschmiert sich.

Wä ät läk kütt, dä fez kolleg.

Ä es gäc gebohre on doll gewehg.

Jonge bei Jonge on Mäddche bei Mäddche.

Su fengen se net, wan se vun Käeveler komme.

Met allem Pläsier, jäht d'r Buer, wan hä möß.

D'r 99te wees net, wie d'r 100te an ät Bruht kömp.

Wä ät Krök en d'r Hank hät, dä jäht sich d'rmet.

Bäßer en Flehg gefange, als lütter mößig gegange.

Wat m'r jälvß is, schmect ät bäß.

Dä zom Fätmänche gebohre es, kömp net zom Stühfer.

En Kenkshank es gäng gestelt.

En Hoehr kittelt miß, als 'ne Bäckemstel.

'Ne franke Fuß hört och nauch gäer de Hoonder flahstre.

W'r möß ät Fäer en de Misch söhte.

Malleg ät jenk, dan hät d'r Dühfel nüüs.

Drözehn Handwärke on vierzehn Dnglöcke.

Ät es feh Dehnsche su flehn, of ät es hangens wäet.

Wan ahl Schühre bränne, dan sent se net goht ze
läische.

D. Sprichwörter mit Busäßen.

Das gät andersch, jäht d'r Bogh van Bärchem.

Duse Hergott hälv ons alle aachzehn! jäht dä Mann,
doh lohg hä met iebbenzehn Döppe em Grabve.

Muhle sent fehn Stühvre, jäht dä from Kadett.

A Rittche köhlaachtig, jäht Meester Sak, doh lohg hä
bes övver de Uhre em Schnei.

Nemmes gehurt on Nemmes geseen, jaat d'r övvergölde
Petter.

Doon m'r nex, ich doon d'r och nex, jäht d'r Talla, du
läfte hä nauch.

Parahf! jäht Hoppe Gerret, duh ichlohg hä seng Frau
met d'r Pörf an en Uhr.

Prackesihre es de Kons, jaat de Frau, du jag sei d'r
Lapp nävver ät Lauch.

Das nauch weck van Laache, jäht de Brof, du freisch je.
Wä ihvig jonk wäer, jaat d'r Buer, doh sohg hä en 'ne
Verfesstal.

Wat alt net für Gäält gemaat wird, jäht 'ne Buer, du
sohg hä 'ne Nap.

Dat sen ich, Härre Börgermeester, jäht der Ehn, du lohg
hä en d'r Baach.

Ich drenke fehne Brandeweng, ich drenke Anys, jäht ät
gäck Mariketreng.

E. Redensarten mit Busätzen.

Trohlöcks Berstand on ärm Löks Gäält, domet tüt m'r
net weck.

D'r Appel fällt net weck vom Bohm, als wan hä om
Bärg steet.

D'r Dühvel trau Huppetsbrucht, wat net gesähnt es.